

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

mm
0 10 20 30 40 50 60 70 80

To smukke, nye Viser.

Den første:

Til Høsten er jeg atter etc.

Den anden:

Venlige Aftenwind.

Forlagt af C. Olsen. — Eftertryk forbydes.

Pris 10 Øre.

Throndhjem. Johan L. Sundts Bogtrykkeri. u.a.

V box 6:179.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30

0 mm

Til Høsten er jeg atter hos dig, min unge Brud,
Saa talte han fortrolig og tog mig til sit Liv; Og
Dagene de gaar Og Bølgerne de slaar; Og aldrig
kommer Vennen, Til des jeg vente maa.

2. Imellem os er Skog og Sø Og ogsaa Berg
og Dal, Imellem os er Fryd og Fred og ogsaa
Sorg og Kval, Langt i det fjerne bor Den Ven,
som jeg har kjær; Og aldrig kommer Vennen, Som
jeg nu vente maa.

3. Jeg sørger og jeg klager, Jeg græder og jeg
ber, Jeg speidende som Falken Ser over Land og
Sø, Nu længe jeg har ventet, Du var min hele
Trøst, Nu ikke mere Hjertet skal klappe i mit Bryst.

4. Nu ingen Dag er mer, Og ingen Bølge slaar,
Og nu faar jeg træffe Vennen i Himmelens den blaa,
Men et er det, som glæder mig Engang, naar jeg
er død, Naar Hjertet mer ei klapper, Og Pulsen ikke
slaar.

5. At, om jeg havde Vinger Som fuglen ud i
Sky, Saa skulde jeg lasten Til lille Vennen fly;
Og Dagene de gaar, Og Bølgerne de slaar; Og
aldrig kommer Vennen, Til des jeg vente maa.

Venlige Aftenbind, før du min Klage
Hen til min Ven,
Bed ham, o, bed ham at komme tilbage
Til mig igjen!
Hist ved de fremmede Strandé han vanker,
Mon han end bærer i Hjerte og Tanker
Pigen, som venter ved Østersøens Bunker?
O, gid han var her igjen!

Borte i Syden min Elskede drager,
Mon han er tro?
Sig, at de glimrende Mørker ham behager,
Du ved det jo.
Sig, om den glødende, røvsorte Pige
Fængsler hans Hjerte med Sang uden Lige;
Naar hendes Toner mod Himmelens stige,
Mon han da mindes sin Ven?

Naar jeg ved Stranden i Ensomhed sidder,
Mindes jeg dig.
Hører i Skoven jeg Fuglenes Kvædder,
Da tænker jeg:
O, gid han var her, saa skulle vi bygge
Ensomt i Skoven vor Hytte, vor Lykke;
Blomster og Løv skulle værelset smykke
Bedre end Fløjel og Guld.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

mm
0
10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30
60 50 40 30 20 10 0
100 90 80 70 60 50 40 30 20 10 0

Aftenwind, vist i min Elskedes Løkker.

Hvor han end er,

Og dersom fremmede Piger sig flokker

Om ham, da bør:

Hilsen fra Danmark og saa fra hans Pige,

At hun staar ene, forladt, maa du sige;

Sig: hun er trofast, vil aldrig ham svige;

Sig: at hun elsker fun ham!

Og hvis han Rigdom i Guldlandet henter,

Før ham da hid!

Jeg er fun ringe, ei Rigdom jeg venter,

Thi Elskede vid:

Bel er hun fattig din lille Christine;

Rig er min Kjærlighed, ja som en Mine;

Dig kun jeg elsker, ei Sagerne fine, —

Elsker, er glad uden dem.

Men hvis han sank i den vildende Bølge,

Skaf mig da Bud!

At jeg ham trofast i Døden kan følge

Hist op til Gud!

Nei! vi skal leve og Sorgerne glemme;

Kjender Du ikke din Elskedes Stemme?

Hist ligger Baaden, men nu er jeg hjemme

Hos min Christine igjen!

